

አለገና ገና

ታደለ መኩሪያ

ቀደም ብላ ጥሩነሽ ዴባባ በአሥር ሺ ሜትር በማሸነፍ ከኢትዮጵያ አልፋ አፍሪካን በወርቅ አስጊጣ ስለነበር፤ ለወንዶቹ አሥር ሺ ሜትር ኃይሌ ገብረ ሥላሴ ኪኒሳ በቀለና ስለሺ ስህን ለውድድሩ ሲዘጋጁ አለገና ገና በማለት እስፖርተኞቻችን ያቀነቀኑላቸው ነበር። ቴዎድሮስ ካሣ ወይም ቴዲ አፍሮ ቀደም ባሉ ኦሎፒኮች እስፖርተኞቻችን ሲያሸንፉ የሚያቀነቅነውን 'ድል ናፍቀናል' ይመስላል። ዛሬ ደግሞ በጭልምተኞች ጭለማ ቤት ባይዘጋበት ምን ያሰማን እንደነበር ለኢትዮጵያ ሕዝብ ልተወው።

ለሁሉም እኩል በሆነው የኦሎፒኮ ውድድር የሃገር ልጆች አሸንፈው ስንደቃ ዓለማችን ከፍ ብላ ስትውለበለብ ስናይ፤ ያስደስታል፤ ተስፋን የቆረጠን መንፈስ ያነቃቃል፤ ለሕዝብ የእምርታን ለውጥ ለማምጣት የተስፋን ጮራን ይፈነጥቃል፤ እያንዳንዱን ዜጋ ለሃገሪ ለራሴ ምን ሰርቻለሁ? ምንስ ሰርቼ በዚህ ዓለም መኖሪ አስመሰክራለሁ፤ በልጅ ልጆቼስ እንዴት እጠቀሳለሁ የሚለውን አዕምሮን የሚሸነቁጠውን ጥያቄ ይጋብዛል።

የኦሎፒኮ ውድድር በሃገራችን ሕዝብ ላይ የሚያመጣውን የሰነልቦና ለውጥና ለለውጥ መነሣሣት ከመግለጫ በፊት ሃያ ዘጠነኛው ኦሎፒኮ ስለአዘጋጀችው ቻይና ልተርክ።

የቻይና ሕዝብ በኮሚንስቲ ማኦ ሴንቲማ መሪነት የካፒታሊስት አቀንቃኝ የነበረውን ኮሚተንግን ድል አድርጎ እ ኤ አ 1949 ዓ ም የኮሚኒስትን ርዕዮተ ዓለም የሚከተል መንግሥት አቋቋመ። የዛሬ ስልሳ ዓመት መሆኑ ነው። በቅርቡ የወያኔ መንግሥት ግባ ተመሬቱን የፈጸመበትን የአንጋፋውን የኢትዮጵያን መምህራን ማሕበር ዕድሜ ማለት ነው።

ዛሬ የዓለም ሕዝብ ያሸረገደላትና ሰማይ የጠቀሰ አድናቆትን ያጎናጸፋት ቻይና በኮሚንስትነቷ ከምዕራቡ ዓለም የተገለለች ነበረች። ያም ሆኖ ኢትዮጵያ ከቻይና ዋና ተፃራሪ ከነበረችው አሜሪካ የጠበቀ ግንኙነት ቢኖራትም የቀድሞው ንጉሥ ሐፄ ኃይለሥላሴ ቻይናን ለመጎብኘት የዲፕሎማ ሲ ትስስር ለመፍጠር ችለዋል። ይህንን ለማድረግ የማንንም ፍቃድ አልጠየቁም። ከዚህ ልንማር የሚገባን መሪዎቻችን ሆኑ ሕዝቡ የአዕምሮ ነፃነት እንዳላቸው ነው። ለአንዳንዶቻችን ኢትዮጵያ በነፃነቷ ተከብራ የኖረች ሃገር ናት ሲባል የጀግራሬዋ መልካም ምድሯ ብቻ ይመስለናል፤ ዋናው ግን በአዕምሮአችን በነፃነት ያለ ተጽኖ ማሰብን ያካተተ መሆኑ ይዘነጋናል።

ቻይና ምንም እንኳን ከምዕራቡ አገሮች ተገላ ብትቆይም ጠንክራ በሕብረት በመሥራት ምጣኔ ሐብቷን አሳደገች። በእስፓርቱም የጠረጴዛ ኳስን እንደፓስፖርት ተጠቅማ የምዕራቡን አገራት በር አስከፈተች። ይህው ዛሬ በማንኛው አስፖርት የዓለም ቁንጮ ሆነች።

ዛሬ ኃይሌ ገብረ ሥላሴ ታላቁ ሩጫ ብሎ የጀመረው ለሌሎቹም የእስፓርት ዓይነቶች ያዘጋጀን ይሆን? ያለችሎታና ያለሞያ ጣልቃ ገብነት ከቆመ ኃይሌ እንዳለው ይቻላል።

የእስፓርተኞቻችን በኦሎፒኮ ማሸነፍ በሕብረተሰባችን ላይ ያመጣውን የሰነ ልቦና መነሣሣት የለውጥ ፍለጋ ብዙ ዓመት ወደኋላ ተመልሼ ልጠቁም።

እ ኤ አ 1960 ዓም ነሐሴ ወር ነበር ። በከተማችን ሬዲዮ ያላቸው ከአስር አይበልጡም። ሬዲዮ የሚሠራው የመኪና ባትሪ በሚያክል ስለነበር ኃይሌ ከደከመ መለወጡም ወጪ ይጠይቃል። አንዳንድ ግለሰቦች ኃይሌ ሲደክም ፀሐይ ላይ ያሰጡታል። እንደልብ ዜና አናገኝም። በሬዲዮ ዜና ያዳምጡም ከነበሩ አላካፈሉንም። እንደወትሮው በሳምንት ሦስቱ በከተማችን የሚያርፈው ዲሲ 3 አይሮኖላን ነበር፤ አበበ ቢቂላ በሮማ ከተማ በማራቶን ሩጫ አሸናፊ መሆኑን ያበሰረልን ። ይህቺ ከሁለት ሺ ሕዝብ በላይ የማይኖርባት ከሱማሌያ ጠረፍ ብዙም የማትርቅ ከተማ ሕብረተሰብ በደስታ ፈነደቀ። እናቶች ሳይቀሩ ለቡናቸው ሲሰባሰቡ የመጫወቻቸው ርዕስ የአበበ ቢቂላ ጅግንነት ሆነ። የማራቶን ሩጫ የድል ማብሰሪያ አርማ መሆኑን የተረዱት ጅንራል መንግሥቱ ንዋይና ወንድማቸው ገርማሜ ንዋይ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሥረዓት ለውጥ ማራቶኑን ለማድረግ ተነሣሱት። የአበበ ቢቂላ

ማራቶን በነሐሴ የነጅንራል መንግሥቱ ማራቶን ከአራት ወር በኋላ በታህሳስ ሶስት ነበር። ይህ ወሩ እንደምናየው የሥልጣን ጥመኞች የማራቶንን ፍጫ በሜትር አስቀሩት።

እኤአ 1964 ዓ.ም ለሁለተኛ ጊዜ አበበ ቢቂላ በጃፓን ቶኪዮ በማራቶን አሸንፎ ስንደቃ ዓለማችን በኦሎፒክ አንባ እንደትውለበለብ አደረገ። አበበ በቂላ የኢትዮጵያ ዜጋ ብቻ ሳይሆን የዓለም ዜጋ ሆነ። አበበ በነሐሴ አሸንፎ አሁንም በታህሣሥ የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ‘መሬት ለአራሹ’ መፈክር ይዘው አደባባይ ወጡ። ጅንራል መንግሥቱ በሐፄ ኃይለ ሥላሴ ከፈጠረባቸው የዙፋን መናጋት የተማሪዎቹ ደግሞ እጅግ አስቆጣቸው እዘጋዋለሁ እስከማለት አደረሳቸው።

የሚገርመው ግለሰቦች በጥረታቸው በየጊዜው ከዓለም ዙሪያ ከመጡ እስፓርተኞች ጋር እየተወዳደሩ ሃገራችንን ሲያስጠሩ፤ በጋራ ከአርባ ዓመት በፊት የተነሣንበትን በአዕምሮችን በነፃነት ማሰብ፤ በሕዝብ የተመረጠ መንግሥት ማቋቋም ‘የመሬት ላአራሹን’ ጥያቄ መመለስ አልቻልንም።

በግላቸው በጊዜአቸው አበበ ቢቂላ ማሞ ወልዴ ምሩጽ ይፍጠር መሐመድ ከዲርን ለሕብረተሰባችን ያበረከቱትን ለታሪክ ልተወውና በዘመናችን ስለበቀሉት እፓርተኞች ልተርክ።

እኤአ 1992 ነበር በእስፔን ባርሶሎና የኦሎፒክ ዝግጅት እንደሚከናወን በመገናኛ ብዙሃን ብዙ ይነገራል። ሃገራችን በደቡብ ኮሪያ በአሜሪካ ሎሳጀለስ ተካፍላ ሰላልነበር የመመልከት ስሜቱ ቀንሷል። ከሃገርም የሚመጣው ዜና ተስፋ የሚያስቆርጥ ነበር። ድርግ ተለውጦ ኢትዮጵያ ከጦርነት ወደሰላም ትሽጋገራለች የሚለው ተሰፋው የጨለመ ነበር። ወያኔ ሕውሃት ሃገሪቱን በዘር ከፋፍሎ አበበ ቢቂላ በፍጫ ዘራይ ደርሰ በጎራዴ ያበረከካትን የጣሊያን ካርታ በሥራ ላይ የሚያውል ድርጅት በሃገራችን ተፈጠረ። በዘር ፖለቲካ ሃገራችንን ጃርት የቦረቦረው ዱባ አስመሰላት። የምንኮራበት የሶስት ሺ ዘመን ታሪካችን የመቶ ዓመት ታሪክ ተባለ፤ ወድቃ በተሰሣቸው ሰንደቃ ዓለማችን ሲባል ወንዝ እንኳን ይቆማል የተባለላት ብጣሽ ጨርቅ ተባለች። በዚህ አኳኋን ምን ዓይነት ዜጋ ይህን ጥሶ ሃገሩን ያስጠራል በማለት ተስፋ ቆርጬ ኦሎፒክን ለመከታተል ፍላጎቱም አልነበረኝም።

ክፍል የምንጋረው የነጭ ጓደኛዬ ከጥራጊ ውስጥ ያመጣት ጥቁርና ነጭ የምታሳይ ቴሌቪዥን በመኖሪያ ክፍላችን ትገኛለች። ለዜና ብቻ እንጠቀምባታለን። እንዲጋጣሚ ዜና ስከታተል የኦሎፒክ መክፈቻው ቀን ኖሮል። እግር መንገዴን ከዓለም ዙሪያ የመጡ እስፓርተኞች ሰማቸው እየተጠራ ሲያልፉ ባልሳሳት ከጁቡቲ ቀጥሎ የእኛ እስፓርተኞች አለፉ። የምጠብቀው ግርማ ሞገስ አለነበረም። ለሙዳ ወደ ድሬ ሸሁሴን የሚጓዙ ገሪባዎች ይመስላሉ። ይበልጥ ቆሽቴ አረረ፤ ከመኝታ ቤቱ ገብቼ ተኛሁ።

ከቀናት በኋላ አሁንም ለዜና ቴሌቪዥን ሰከፍት ‘Tulu of Ethiopia’

እያለ አስተዋዋቂው ሲጣራ ሰሜቱን ሰለሳበው ተመቻችቼ ቁጭ አልኩኝ። ቱሉና ኢትዮጵያ የሚለው ሰም ተደጋግሞ ሲጠራ በውስጤ ትልቅ ኃይል ተሰማኝ። ሲቃ ተናነቀኝ ዐይኔ እንባን አዘለ።

በአሸናፊነት ወጥታ ደራርቱ ቱሉ ሲባልና ሰንደቃ ዓለማችንን ስታውለበልብ ‘ሃገሪ በሕይዎቷ አለች’ ብዬ ከጣሪያው በላይ ጨውኩኝ። እኔም ከመቀብር እንደተነሳ ሰው ተሰማኝ።

ስሜቱን ለመግለጽ ብዕራን አነሳሁ። ‘ሐርክ ፉኔ ደራርቱ’ በማለት ግጥሜ ለኢትዮጵያ ሪቪው ላኩላቸው እነርሱም አወጡልኝ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ እስፓርተኞቻችን አላሳፈሩንም። አበበ ቢቂላ የለውጥ ሐዋሪያ እንደሆነ ሁሉ ሰማቸውን በመሉ ጠርቼ ሰለማልጨርሰው የምርጫ 2005 ከኦሎፒክ 2004 በግሪክ ከተካሄደው የቀጠለ መሆኑ መዘንጋት የለበትም። ከቤንጅጉ 2008 ኦሎፒኩ በኋላ የኢትዮጵያ ሕዝብ በ1960 ዓ.ም ያነሣው ጥያቄ መልስ ያገኛለት ይሆን? ወይስ ለልጅ ልጆቹ ባርነትን ረሃብን ትቶ ያልፏል።

እስፓርተኞቻችን እንደ ዲሞክራት ምርጫ በየአራቱ ዓመት በእናንተ ድል እንድንደሰት ሰላደረጋችሁን ምስጋና ይግባችሁ።

ታደለ መኩሪያ